

8 U heeft in 2009 een boek gepubliceerd voor de particuliere belegger. In 2016 verscheen een nieuwe uitgave van *The Long and the Short of it*. Wat is uw belangrijkste advies? “Ik raadde altijd aan om etf’s te gebruiken, maar omdat er tegenwoordig zoveel risicovolle etf’s zijn, is het lastig geworden om dat als algemene aanbeveling te doen. Het vinden van een respectabele etf in het totale aanbod is moeilijk. Een vreemde eigenschap van de vele indexfondsen die er zijn is daarnaast dat ze niet echt veel spreiding bieden. Als je kijkt naar een index, dan verkopen veel bedrijven die daarin zitten hun producten aan dezelfde klanten in dezelfde markten. Daar komt bij dat je als particuliere belegger dan te veel geld in aandelen zou steken en niet genoeg in vastgoed, wat juist extra spreiding geeft. De manier waarop je risico beperkt, is door te spreiden.”

‘WE GAAN GEEN VERTROUWEN KWEKEN IN DE FINANCIËLE SECTOR DOOR MEER REGELS TE MAKEN’

9 U heeft ook kritiek op de gedragseconomie, die bijvoorbeeld stelt dat mensen irrationeel zijn met het inschatten van risico’s. Waarom? “Mensen geven in experimenten zogenaamd verkeerde antwoorden op behoorlijk onbenullige problemen. Vervolgens wordt de conclusie getrokken dat ze slechte beslissingen zullen nemen in vraagstukken in de echte wereld. Maar het gaat erom wat echte mensen verstaan onder risico, en dat is iets anders dan wat economen ermee bedoelen.”

10 Hoe ziet de particuliere belegger risico dan volgens u? “Dat is vergelijkbaar met wat het woordenboek erover zegt: de mogelijkheid dat er onverwachts is akeligs gebeurt. De manier om erover na te denken is om voor een beleg-

gingsportefeuille vast te stellen wat het beleggingsdoel is. Het risico is dan dat dit beleggingsdoel niet wordt gehaald. Daarbij is belangrijk dat het voor iedereen persoonlijk is wat die bedoelt met risico. Dat vraagt een ander perspectief. Het betekent vooral dat het belangrijk is om niet te kijken naar de relatie tussen de verschillende beleggingen over een periode van een week, maar over een periode van een jaar. We zouden eigenlijk een computerprogramma moeten schrijven dat je maar een keer in de drie maanden een stand geeft van de waarde van je portefeuille.”

11 Hoe werkt dat denken op de lange termijn in de praktijk? “Voor het investeringsfonds van Oxford hebben we bijvoorbeeld geïnves-

